

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (andra avdelningen i utökad sammansättning)
den 22 december 2005 *

I mål T-146/04,

Koldo Gorostiaga Atxalandabaso, tidigare ledamot av Europaparlamentet, Saint-Pierre-d'Irube (Frankrike), företrädd av advokaten D. Rouget,

sökande,

mot

Europaparlamentet, företrädd av H. Krück, C. Karamarcos och D. Moore, samtliga i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: franska.

med stöd av

Konungariket Spanien, företrätt av sitt ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

intervenient,

angående en talan om ogiltigförklaring av Europaparlamentets generalsekreterares beslut av den 24 februari 2004 om återkrav av belopp som har betalats ut till sökanden som kostnadsersättningar och andra ersättningar i dennes egenskap av parlamentsledamot,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av J. Pirrung, ordförande, samt domarna A.W.H. Meij, N.J. Forwood, I. Pelikánová och S. Papasavvas,

justitiesekreterare: handläggaren C. Kristensen,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter förhandlingen den 12 september 2005,

II - 5996

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

- 1 I artikel 199 första stycket EG föreskrivs följande:

”Europaparlamentet skall anta sin arbetsordning genom beslut som biträds av majoriteten av parlamentets ledamöter.”

- 2 I artikel 5 i Europaparlamentets arbetsordning, i den version som är tillämplig i förevarande mål (EUT L 61, 2003, s. 1) (nedan kallad arbetsordningen), föreskrivs följande:

”Presidiet skall fastställa bestämmelser om kostnadsersättning och andra ersättningar till ledamöterna.”

- 3 I artikel 16 i arbetsordningen föreskrivs följande:

”Efter val av [de vice talmännen] skall parlamentet välja fem kvestorer.

Kvestorerna väljs enligt samma förfarande som de vice talmännen.”

4 Enligt artikel 21 i arbetsordningen gäller följande:

”1. Presidiet består av talmannen och parlamentets 14 vice talmän.

2. Kvestorerna är medlemmar av presidiet med rådgivande uppgifter.”

5 Enligt artikel 22.2 i arbetsordningen gäller följande:

”Presidiet skall avgöra ekonomiska, organisatoriska och administrativa ärenden som rör ledamöterna, parlamentets interna organisation, dess sekretariat och dess organ.”

6 Enligt artikel 25 i arbetsordningen gäller följande:

”Kvestorerna skall handha administrativa och ekonomiska ärenden som direkt berör ledamöterna enligt riktlinjer fastställda av presidiet.”

7 Enligt artikel 182.1 i arbetsordningen gäller följande:

”Parlamentet skall biträdas av en generalsekreterare som utses av presidiet.

Generalsekreteraren skall inför presidiet avge en högtidlig försäkran om att utföra sina uppgifter samvetsgrant och helt opartiskt.”

8 Bestämmelserna för kostnadsersättningar och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter (nedan kallade FID-bestämmelserna) antogs av Europaparlamentets presidium med stöd av artikel 22 i arbetsordningen och med stöd av artikel 199 EG, artikel 112 EA och av artikel 25 KS.

9 Enligt artikel 13.1 första stycket i FID-bestämmelserna, i den version som var i kraft vid tidpunkten för omständigheterna i målet, ”har [ledamöterna] rätt till en fast månadsersättning (härefter kallad ersättning för allmänna utgifter) med ett belopp som fastställs av presidiet, för att täcka kostnader i förbindelse med deras verksamhet som ledamöter av Europaparlamentet vilka inte täcks av andra ersättningar i dessa bestämmelser”.

10 I artikel 14.1 i FID-bestämmelserna föreskrivs följande:

”Med förbehåll för bestämmelserna i denna artikel har ledamöterna rätt till en ersättning (härefter kallad ersättning för assistans till ledamöterna) för att täcka kostnader i förbindelse med anställning eller anlitanande av en eller flera assistenter ...”

- 11 Med tillämpning av artikel 14.2 och 14.7 b i FID-bestämmelserna kan ledamoten ge en tredje part, kallad betalningsombud, i uppdrag att ansvara för förvaltningen av hela eller delar av dennes ersättning för assistans till ledamöterna (även kallad ersättning för sekretariat).
- 12 Artikel 16.2 i FID-bestämmelserna har följande lydelse: ”Finner generalsekreteraren att otillbörliga belopp har utbetalats i ersättning för assistans till ledamöterna skall han kräva att berörd ledamot återbetalar dessa belopp.”
- 13 Följande anges i artikel 27 i FID-bestämmelserna:

”2. Varje ledamot som anser att dessa bestämmelser inte har tillämpats på ett korrekt sätt kan skriftligen vända sig till generalsekreteraren. Om enighet inte uppnås mellan ledamoten och generalsekreteraren hänvisas ärendet till kvestorerna, som fattar beslut efter att ha hört generalsekreteraren. Kvestorerna kan även höra ordföranden och/eller presidiet.

3. Om generalsekreteraren i samråd med kvestorerna konstaterar att otillbörliga belopp har betalats ut i form av traktamenten som anges i dessa bestämmelser, skall han se till att berörd ledamot återbetalar dessa belopp.

4. I undantagsfall, och på generalsekreterarens förslag, kan presidiet, i enlighet med artikel 73 i budgetförordningen och tillhörande genomförandebestämmelser, uppdra åt generalsekreteraren att tills vidare inställa utbetalning av de ersättningar som utbetalas till Europaparlamentets ledamöter ända till dess att den berörde ledamoten har återbetalat de belopp som utbetalats på felaktiga grunder.

Presidiets beslut skall fattas för att säkerställa ett fullgott utförande av uppdraget som ledamot av Europaparlamentet och för att institutionens verksamhet skall fungera väl. Den berörde ledamoten skall höras innan ett beslut fattas.”

14 Den ovan återgivna punkt 4 fogades till artikel 27 i FID-bestämmelserna genom beslut av presidiet av den 12 februari 2003.

15 I artikel 5 i de interna bestämmelserna för genomförande av Europaparlamentets budget, som antogs den 4 december 2002, anges följande:

”3. Genom beslut fattat av institutionen, företrädd av sin talman, om delegering av befogenheter har generalsekreteraren utsetts till huvudansvarig delegerad utanordnare.

4. Den huvudansvarige delegerade utanordnaren delegerar befogenheter till de delegerade utanordnarna. Vidaredelegering av befogenheter görs av de delegerade utanordnarna till de vidaredelegerade utanordnarna.”

- 16 I artikel 71.2 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002, med budgetordning för Europeiska gemenskapens allmänna budget (EGT L 248, s. 1) (nedan kallad budgetförordningen), föreskrivs följande:

”Egna medel som ställs till kommissionens förfogande och varje fordran som är säker, likvid och förfallen till betalning skall fastställas genom ett betalningskrav som lämnas över till räkenskapsföraren, åtföljd av en debetnota ställd till gäldenären, och båda dokumenten skall upprättas av den behörige utanordnaren.”

- 17 Enligt artikel 72.2 i budgetförordningen gäller följande:

”Varje institution får införa ett formellt förfarande för att fastställa fordringar på andra gäldenärer än stater, varvid förfarandet skall bestå i ett beslut som skall räknas som verkställbart i den mening som avses utgöra exekutionstitel enligt artikel 256 i EG-fördraget.”

- 18 Enligt artikel 73.1 i budgetförordningen gäller följande:

”Räkenskapsföraren skall ansvara för betalningskraven för fordringar som den behörige utanordnaren fastställt på vederbörligt sätt. Han/hon skall säkerställa att gemenskapernas fordringar betalas samt att gemenskapernas rättigheter tillvaratas.

Räkenskapsföraren skall kräva in medel genom avräkning i de fall samma gäldenär har en fordran på gemenskapen, förutsatt att denna fordran är säker, obestridd och förfallen till betalning.”

19 I artikel 78.3 i kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002, av den 23 december 2002, om genomförandebestämmelser för budgetförordningen (EGT L 357, s. 1) föreskrivs följande:

”Genom debetnotan skall gäldenären informeras om att

- a) gemenskapen har fastställt fordran,
- b) betalningen av skulden till gemenskaperna förfaller ett visst datum (nedan 'förfalldatum'),
- c) ränta kommer att beräknas på skulden enligt den räntesats som avses i artikel 86 om betalningen inte inkommit senast på förfalldagen, utan att det påverkar tillämpningen av specifika bestämmelser i gällande förordningar,
- d) institutionen i alla fall där detta är möjligt kommer att kräva in medel genom avräkning sedan gäldenären informerats,
- e) institutionen skall kräva in medlen genom att eventuella säkerheter som ställts i förväg tas i anspråk om betalningen inte inkommit på förfalldagen,

- f) om ingen av de föregående åtgärderna har lett till en fullständig återbetalning av fordran skall institutionen kräva in skulden genom indrivning, antingen enligt förfarandet i artikel 72.2 i budgetförordningen eller genom ett förfarande inför domstol.

Utanordnaren skall sända debetnotan till gäldenären och en kopia till räkenskapsföraren.”

20 I artikel 80 i förordning nr 2342/2002 föreskrivs följande:

”1. Fastställandet av en fordran skall bygga på styrkande handlingar där gemenskapens rättigheter intygas.

2. Före fastställandet av fordran skall den behörige utanordnaren personligen kontrollera de styrkande handlingarna eller på eget ansvar förvissa sig om att detta har gjorts.”

21 I artikel 83 i förordning nr 2342/2002 föreskrivs följande:

”Om det konstateras att gäldenären har en fordran på gemenskapen som är säker, likvid och förfallen till betalning skall räkenskapsföraren — oavsett tidpunkt i förfarandet, men efter att ha underrättat den behörige utanordnaren och gäldenären — kräva in medel genom avräkning av den genom en betalningsorder fastställda fordran.”

22 Enligt artikel 84 i förordning nr 2342/2002 gäller följande:

”1. Såvida inte annat anges i artikel 83, skall räkenskapsföraren, om inkasseringen inte ägt rum på det förfallodatum som anges på debetnotan, informera den behörige utanordnaren om detta och genast inleda ett förfarande för att driva in beloppet, via alla de rättsliga vägar som står till buds, inklusive i förekommande fall genom att i förväg ställda säkerheter tas i anspråk.

2. Såvida inte annat anges i artikel 83, skall räkenskapsföraren, när den inkasseringssmetod som anges i punkt 1 inte är möjlig och gäldenären inte har verkställt någon betalning efter den formella underrättelse som sänts av räkenskapsföraren, begära indrivning i enlighet med artikel 72.2 i budgetförordningen eller på grundval av ett domstolsbeslut.”

23 I artikel 4.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43) föreskrivs följande:

”Tillgång till en handling som upprättats av en institution för internt bruk eller mottagits av en institution, och som gäller en fråga där institutionen inte fattat något beslut, skall vägras om utlämnande av handlingen allvarligt skulle undergräva institutionens beslutsförande, om det inte föreligger ett övervägande allmänintresse av utlämnandet.”

Bakgrund till tvisten

- 24 Koldo Gorostiaga Atxalandabaso var ledamot av Europaparlamentet sedan år 1999 på listan för den baskiska politiska gruppen Euskal Herritarok/Batasuna (nedan kallad EH/B). På grund av ett beslut från Juzgado de Instrucción n° 5 de Madrid (förundersökningsdomare nr 5 i Madrid) av den 26 augusti 2002, samt en dom från Tribunal Supremo (Spaniens högsta domstol) av den 27 mars 2003, förklarades EH/B vara olaglig i Spanien. De överklaganden som anhängiggjordes vid Tribunal Constitucional (Spaniens konstitutionsdomstol) för att upphäva sistnämnda dom ogillades. Förbudet riktat mot EH/B fick inga juridiska konsekvenser för sökandens mandat i Europaparlamentet, vilket denne fortsatte att utöva till mandatperiodens utgång i juni 2004.
- 25 Ersättningen till sökanden i dennes egenskap av parlamentsledamot sattes, från början av hans mandat år 1999 och — beträffande ersättning för allmänna utgifter och för sekretariat — till och med den 31 augusti 2001, in på ett löpande konto vid Banque Bruxelles Lambert SA som stod i dennes och EH/B:s namn. Denna agerade i egenskap av betalningsombud i den mening som avses i artikel 14.2 i FID-bestämmelserna.
- 26 Den 21 mars 2002 tog sökanden ut 210 354 euro från det sparkonto som var knutet till det löpande kontot.
- 27 Dagen efter det att detta belopp hade tagits ut, den 22 mars 2002, blev Gorrotxategi, som var EH/B:s kassör och sökandens revisor, föremål för identitetskontroll när han kom in på franskt territorium efter att ha lämnat Belgien. Förste förundersökningsdomaren vid Tribunal de grande instance de Paris lät därvid beslagta ett belopp på 200 304 euro som innehades av Gorrotxategi.

28 Parlamentets presidium behandlade detta ärende för första gången vid sitt sammanträde den 8 april 2002. Punkt 8.2 i protokollet från nämnda sammanträde har följande lydelse:

”Presidiet ...

- tog del av reportage i media enligt vilka de franska myndigheterna hade anhållit två medlemmar av ett inhemskt politiskt parti med en avsevärd summa kontanter i sin ägo, vilka förklarade att dessa medel utbetalats till en parlamentsledamot inom ramen för dennes arbete som ledamot av Europaparlamentet;

- uppdrog, efter att ha lyssnat till ett uttalande från talmannen, åt generalsekretären att vidta alla nödvändiga åtgärder till följd av denna situation, och särskilt att kontrollera huruvida den ifrågakvarande ledamotens utgifter var förenliga med de olika gällande bestämmelserna, och att rapportera alla eventuella överträdelser av dessa bestämmelser till kvestorerna.”

29 Genom skrivelse av den 12 april 2002 påminde Europaparlamentets generalsekretärer (nedan kallad generalsekretären) sökanden om de olika ersättningar som hade betalats ut till honom sedan början av hans mandat och begärde att han före slutet av april 2002 skulle inkomma med beräkningar avseende användningen av de medel som hade betalats ut som ersättning för sekretariat sedan år 1999 och till och med den 31 januari 2001, samt inkomma med närmare uppgifter avseende användningen av de medel som hade betalats ut som ersättning för allmänna utgifter.

- 30 Sökanden svarade genom en skrivelse av den 6 maj 2002 vari han redogjorde för redovisningsuppgifterna avseende användningen av ersättningen för sekretariat och för allmänna utgifter för åren 1999, 2000 och 2001. Enligt dessa uppgifter var sökanden skyldig EH/B 103 269,79 euro, tre assistenter 51 070,19 euro och organ som ansvarar för social trygghet 15 359,46 euro, det vill säga ett totalbelopp på 169 699,44 euro.
- 31 Efter att sökanden hade inkommit med förklaringarna anmodade generalsekreteraren honom, genom skrivelse av den 7 juni 2002, att vidta en revision avseende användningen av dessa ersättningar med hjälp av en revisionsbyrå. Han konstaterade dessutom i samma skrivelse att sökanden inte hade använt ett belopp på 58 155,82 euro av ersättningen för sekretariat och begärde att detta skulle återbetalas omgående. Beträffande sistnämnda belopp åtog sig sökanden att återbetala det till parlamentet genom månatliga inbetalningar på 3 000 euro.
- 32 Sökanden svarade på denna skrivelse den 20 juni 2002, varvid han påpekade att beloppet på cirka 200 000 euro som hade beslagt tagits av de franska myndigheterna uteslutande härrörde från parlamentet, att överföringar till det löpande konto som beloppet tagits ut från uteslutande kom från parlamentet och att det oundgängligen skulle återbetalas för att han skulle kunna uppfylla sina skyldigheter gentemot parlamentet. Sökanden begärde också att generalsekreteraren skulle utfärda ett intyg avseende varifrån nämnda belopp härrörde, vilket skulle kunna inges till förste förundersökningsdomaren vid Tribunal de grande instance de Paris. Han angav därutöver att han gick med på att vidta den revision som föreslagits av generalsekreteraren.
- 33 Generalsekreteraren svarade genom skrivelse av den 8 juli 2002 vilken bifogades ett intyg avseende alla inbetalningar som gjorts av parlamentet till det löpande kontot. Det framgår av intyget att parlamentet, mellan den 1 juli 1999 och den 31 december 2001, hade betalat in ett totalt belopp på 495 891,31 euro till det kontot i form av ersättning för resa, allmänna utgifter och sekretariat (ersättningen för sekretariat betalades in på andra konton från och med den 1 september 2001).

- 34 Genom en not av den 9 januari 2003 delgav parlamentets generaldirektör för budgetfrågor sökanden revisionsrapporten (daterad den 19 december 2002) avseende de utbetalningar som hade gjorts avseende ersättning för allmänna utgifter och för sekretariat. Denna revision hade utförts av ett privat bolag som hade utsetts av parterna i samförstånd.
- 35 Enligt punkt 4 i rapporten avsåg revisorernas uppdrag de belopp som hade betalats ut mellan den 1 juli 1999 och den 31 december 2001 som ersättning för allmänna utgifter och för sekretariat.
- 36 Enligt revisionsrapporten hade parlamentet mellan den 1 juli 1999 och den 31 december 2001 betalat ut 104 021 euro till sökanden som ersättning för allmänna utgifter, varav 103 927 hade redovisats enligt reglerna. Under samma period hade parlamentet betalat ut 242 582 euro till sökanden som ersättning för sekretariat. Med avseende på det sistnämnda beloppet har 53 119 euro redovisats enligt reglerna, medan sökanden inte har inkommit med någon handling som redovisning för de återstående 189 463 euro.
- 37 Sökanden skrev kommentarer till rapporten, vilka bifogades denna.
- 38 Genom skrivelse av den 30 januari 2003 informerade generalsekreteraren sökanden om att han, mot bakgrund av revisionsrapporten, anmodades att inkomma med handlingar som redovisade användningen av 189 463 euro innan presidiets nästa möte, som planerades äga rum den 10 februari.
- 39 Sökanden inkom med bevishandlingar och lämnade ytterligare förklaringar genom skrivelse av den 6 februari 2003.

- 40 Den 12 februari 2003 fattade presidiet beslut om att ge generalsekreteraren i uppdrag att fastställa exakt vilket belopp sökandens skuld uppgick till och begära att denne skulle återbetala denna.
- 41 Den 26 februari 2003 skickade generalsekreteraren sökanden en skrivelse i vilken han angav att på grundval av den bevisning som denne hade inkommit med i sin skrivelse av den 6 februari 2003 kunde endas. 12 947 euro anses ha redovisats korrekt. Beträffande de andra utgifterna vägrade generalsekreteraren att beakta dem med hänvisning till att de inte hade redovisats genom vederbörliga handlingar, att de inte avsåg ersättningen för sekretariat, eller att de avsåg belopp som ännu inte hade betalats ut till mottagarna. Det ursprungliga beloppet nedsattes följaktligen till 176 516 euro. Generalsekreteraren anmodade sökanden att kontakta parlamentets administration för att komma överens om hur återbetalningen skulle ske.
- 42 Genom beslut av den 10 mars 2003 ogillades en begäran om återbetalning av de 200 304 euro som hade beslagtagits vilken sökanden hade framställt till förste förundersökningsdomaren vid Tribunal de grande instance de Paris. Enligt information från sökandens advokat är det målet för närvarande anhängigt vid Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna.
- 43 Efter det att sökandens advokat hade begärt vissa handlingar och förklaringar, av vilka en del utgavs av generalsekreteraren i en skrivelse av den 16 april 2003, ingav sökanden med stöd av artikel 27.2 i FID-bestämmelserna den 21 april 2003 ett administrativt klagomål avseende generalsekreterarens skrivelse av den 26 februari 2003.
- 44 Generalsekreteraren svarade genom skrivelse av den 17 juli 2003 på det administrativa klagomål som sökanden hade ingett. Han ansåg att klagomålet egentligen avsåg presidiets beslut av den 12 februari 2003. Han påpekade att det

sistnämnda beslutet var begränsat till att ge honom samt parlamentets rättstjänst instruktioner som skulle kunna leda till beslut som påverkade sökanden. Generalsekreteraren påpekade även att förfarandet ännu endast var på undersökningsstadiet, för att senare kunna samråda med kvestorerna i enlighet med artikel 27.2 i FID-bestämmelserna och att presidiet därmed inte hade fattat något beslut som berörde sökanden direkt vilket innebar att det inte ålåg honom att granska klagomålet i sak.

45 Därefter inkom sökanden med andra handlingar, varav särskilt en kallelse att inställa sig vid avdelningen för rättsfrågor, arbetsfrågor och sociala frågor inom administrationen för den autonoma kommunen Euskadi för en förlikning avseende en begäran som inlämnats av tre av hans assistenter med anledning av obetalda löner till ett belopp av 50 865,43 euro. Han inkom även med en sammanställning avseende utgifter på sammanlagt 63 308,64 euro som hade uppkommit under den period som revisionen avsåg vilka rörde kostnader för sökandens och dennes assistenters boende i Bryssel. De sistnämnda kostnaderna skulle ha betalats av EH/B, som enligt ett avtal som slutits med sökanden skulle dra av ett schablonbelopp på 600 euro från varje assistents lön. Detta belopp hade ännu inte betalats och utgjorde därmed en skuld till EH/B.

46 Generalsekreteraren vägrade att beakta dessa omständigheter. I skrivelse av den 18 december 2003 påstod han dels att sökanden inte hade inkommit med handlingar till bevis för betalningen av de obetalda löner som var föremål för ett förlikningsförfarande. Dels konstaterade han beträffande fakturorna avseende kostnader för boende att det inte förelåg några handlingar som visade på avtalsförpliktelser som hade lett till utbetalning av 63 308,64 euro och angav dessutom att dessa fakturor huvudsakligen inte hade utfärdats av EH/B utan av en annan person.

47 I en skrivelse av den 28 januari 2004 påminde generalsekreteraren sökanden om att dennes skuld till parlamentet, enligt revisionen och de bevishandlingar som ingetts och godtagits därefter, uppgick till 176 516 euro (se ovan punkterna 38 och 41). Han angav att, eftersom sökanden redan hade återbetalat en del av skulden som uppgick

till 58 155,82 euro genom månatliga inbetalningar på 3 000 euro (se ovan punkt 31), återstod ett belopp på 118 360,18 euro att återbetala.

48 Generalsekreteraren påpekade att det med tillämpning av artiklarna 16.2 och 27.3 i FID-bestämmelserna ålåg honom att ge den information som krävs för att beloppet på 118 360,18 euro som har betalats ut på felaktiga grunder skall återbetalas eller, vid behov, föreslå presidiet att tillfälligt inställa utbetalning av ersättningar med tillämpning av artikel 27.4 i nämnda regelverk.

49 Generalsekreteraren hörde sökanden den 9 februari 2004. Enligt protokollet från detta möte avsåg generalsekreteraren att lägga fram ett förslag till presidiet inför dess möte den 25 februari 2004.

50 I en skrivelse av den 24 februari 2004 meddelade generalsekreteraren sökanden följande:

”Till följd av [min skrivelse] av den 28 januari 2004 och utfrågningen den 9 februari 2004 bifogas härmed det beslut som jag fattade, i enlighet med gällande bestämmelser i unionens budgetförordning och regelverket för kostnadsersättningar och andra ersättningar till ledamöterna, avseende återbetalning till parlamentet av ett belopp på 118 360,18 euro som Ni är skyldig. Presidiet kommer att informeras om beslutet vid sitt nästa sammanträde ... .”

51 Generalsekreterarens beslut av den 24 februari 2004, som bifogades den ovan nämnda skrivelsen (nedan kallat det ifrågasatta beslutet), är grundat på artiklarna 16

och 27 i FID-bestämmelserna och på artiklarna 71 och 73 i budgetförordningen. I det ifrågasatta beslutet hänvisas även till ett samråd med kvestorerna som ägt rum den 14 januari 2004. Det belopp som skall betalas till parlamentet uppgår enligt skäl ett i beslutet till 176 576 euro och, eftersom sökanden redan hade återbetalat 58 155,82 euro genom månatliga inbetalningar på 3 000 euro (se ovan punkt 47), uppgår det återstående återbetalningspliktiga beloppet till 118 360,18 euro. I det ifrågasatta beslutet hänvisas till ett beslut om återkrav nr 92/332 av den 18 mars 2003 som upprättats av parlamentets vidaredelegerade utanordnare avseende ett belopp på 118 360,18 euro.

52 Det anges i skäl 2 i det ifrågasatta beslutet att det med tillämpning av artiklarna 16.2 och 27.3 i FID-bestämmelserna skall drivas in 118 360,18 euro genom avräkning från de ersättningar till parlamentsledamöterna som har minst betydelse för utövandet av sökandens mandat.

53 Följande anges i beslutsdelen av det ifrågasatta beslutet:

”1. Följande skall avräknas från de ersättningar som skall betalas till Koldo Gorostiaga Atxalandabaso, ledamot av Europaparlamentet, till dess att dennes skuld till Europaparlamentet, som för närvarande uppgår till 118 360,18 euro, har betalats:

— 50 procent av ersättningen för allmänna utgifter;

— 50 procent av traktamentet.

2. Följande skall innehållas för det fall att mandatet för Koldo Gorostiga Atxalandabaso, ledamot av Europaparlamentet, avslutas, till dess att hans skuld till Europaparlamentet har betalats:

— övergångsersättning om mandatet upphör, och

— alla andra betalningar till ledamoten.”

54 I en skrivelse av den 1 mars 2004 lämnade sökanden sina synpunkter på det ifrågasatta beslutet och begärde att få ytterligare handlingar och förklaringar samt tillgång till hela den akt som givit upphov till de beslut som påverkade honom.

55 Generalsekreteraren svarade genom brev av den 31 mars 2004, vari han gav vissa närmare upplysningar och angav att sökanden skulle få tillgång till hela akten inom de gränser som föreskrivs i de relevanta bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 2001, s. 1).

Förfarandet och parternas yrkanden

56 Sökanden har genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 20 april 2004 väckt förevarande talan. Parlamentet inkom med sin svarsinlägga till förstainstansrättens kansli den 29 juni 2004.

57 Konungariket Spanien ansökte genom handling som inkom till förstainstansrättens kansli den 13 juli 2004 om att få intervensera i detta förfarande till stöd för parlamentet. Ordföranden på förstainstansrättens andra avdelning beviljade denna ansökan genom beslut av den 14 oktober 2004. Intervenienten inkom med sin inlägga inom den utsatta fristen.

58 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten att inleda det muntliga förfarandet och anmodade, inom ramen för åtgärderna för processledning, parterna att skriftligen besvara ett antal frågor.

59 Efter att ha hört parterna hänsköt förstainstansrätten målet till den andra avdelningen i utökad sammansättning.

60 Parterna efterkom förstainstansrättens processledningsåtgärder och inkom med vissa handlingar genom en skrivelse från sökanden av den 27 maj 2005 och genom en skrivelse från parlamentet av den 1 juni 2005.

61 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid förhandlingen den 12 september 2005.

62 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet,

— förplikta parlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

63 Parlamentet har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan,

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

64 Konungariket Spanien har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan,

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättsliga grunder

65 Till stöd för sina yrkanden har sökanden anfört åtta grunder för ogiltigförklaring som avser, för det första åsidosättande av FID-bestämmelserna, för det andra åsidosättande av principen om "objektivitet och opartiskhet", för det tredje åsidosättande av den kontradiktoriska principen och principen om rätten till försvar, för det fjärde åsidosättande av bestämmelserna om delgivning av beslut, för det femte åsidosättande av motiveringsskyldigheten, för det sjätte åsidosättande av principerna om likabehandling och icke-diskriminering, för det sjunde maktmissbruk, och för det åttonde oriktiga bedömningar av de bevishandlingar som ingetts till generalsekreteraren.

Den första grunden: Huruvida FID-bestämmelserna har åsidosatts

Parternas argument

- 66 Den första grunden består av fem delar. De två första avser åsidosättande av artikel 27.2 respektive 27.4 i FID-bestämmelserna, och de tre följande avser åsidosättande av principen om rätten till försvar, likabehandlingsprincipen och slutligen artikel 27.3 i FID-bestämmelserna.
- 67 Beträffande åsidosättandet av artikel 27.2 i FID-bestämmelserna har sökanden påpekat att denna fråga, efter hans skrivelse av den 21 april 2003 (se ovan punkt 43), i vilken han påstod att FID-bestämmelserna hade tillämpats felaktigt i hans fall, och mot bakgrund av att någon enighet inte uppnåddes mellan generalsekreteraren och honom själv, borde ha hänskjutits till kvestorerna i enlighet med nämnda artikel för att dessa sedan skulle kunna fatta ett beslut efter att ha rådfrågat generalsekreteraren och eventuellt talmannen eller presidiet. Beslutet fattades emellertid av generalsekreteraren, som inte är behörig i det avseendet.
- 68 Beträffande åsidosättandet av artikel 27.4 i FID-bestämmelserna har sökanden påmint om att det enligt den bestämmelsen endast är presidiet som är behörigt att besluta att felaktigt utbetalad ersättning till parlamentsledamöterna skall drivas in genom avräkning från den ersättning som skall betalas ut till den berörde ledamoten.
- 69 Beträffande åsidosättandet av likabehandlingsprincipen har sökanden gjort gällande att parlamentet har agerat på ett diskriminerande sätt i fråga om offentliggörande av namnen på ledamöter som har en tvist med institutionen. Medan parlamentet i vanliga fall inte ger ut personliga uppgifter avseende detta, har denna praxis inte

följts i hans fall. Han har i detta sammanhang påpekat att parlamentets kontor i Spanien i mars 2003 hade spritt en sammanställning av de artiklar i spanska dagstidningar som avsåg detta mål, vilka var till hans nackdel. Detta handlande utgjorde samtidigt ett åsidosättande av bestämmelserna om skydd för personuppgifter och av artikel 8 i Europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (nedan kallad EKMR).

- 70 Beträffande åsidosättandet av artikel 27.3 i FID-bestämmelserna anser sökanden att generalsekreteraren, i motsats till vad som föreskrivs i denna bestämmelse, utan att först ha rådfrågat kvestorerna, i och med sitt beslut av den 26 februari 2003 (se ovan punkt 41) hade slagit fast att 176 516 euro hade betalats ut utan grund.
- 71 Parlamentet har beträffande de två första delgrunderna vitsordat att det framgår av artikel 16.2 läst mot artikel 27.2–27.4 i FID-bestämmelserna att det i dessa föreskrivs tre olika förfaranden i fall av bestridande eller brister i fråga om utbetalning eller användning av olika ersättningar.
- 72 Det första förfarandet, som beskrivs i artikel 27.2, avser fastställandet av ledamotens ekonomiska rättigheter och betalningen av kostnadsersättningar och andra ersättningar och skall följas då olika bedömningar görs av den berörde respektive av institutionen. I sådana fall skall, enligt parlamentet, ledamoten först klaga hos generalsekreteraren, som kan bifalla dennes ”begäran”. Om parterna inte kommer överens hänskjuts frågan till kvestorerna för beslut, efter ett frivilligt samråd med generalsekreteraren och ordföranden eller presidiet.
- 73 Det andra förfarandet, som beskrivs i artikel 16.2 och i artikel 27.3, avser en kontroll i efterhand av användningen av de belopp som betalas ut till ledamoten som

kostnadsersättningar och andra ersättningar samt återkrav av felaktigt utbetalda belopp. Enligt parlamentet skall generalsekreteraren återkräva beloppen om han är säker på att beloppen har betalats ut på felaktig grund som ersättning till parlamentsledamöterna (eftersom de inte har använts i enlighet med FID-bestämmelserna). Artikel 27.2 är inte tillämplig på detta förfarande, eftersom en sådan tillämpning skulle göra det omöjligt att tillämpa artikel 27.3 och 27.4, mot bakgrund av att den förstnämnda bestämmelsen utesluter alla definitiva beslut av generalsekreteraren.

- 74 Det tredje förfarandet, som föreskrivs i artikel 27.4, avser de undantagsfall då presidiet kan besluta om att betalningen av ersättning till parlamentsledamöterna tillfälligt skall inställas.
- 75 Parlamentet har även åberopat artiklarna 71 och 73 i budgetförordningen och därvid betonat att ett beslut om återkrav skall stå i överensstämmelse med bestämmelserna i denna förordning. Parlamentet har även hänvisat till artikel 5 i de interna bestämmelserna för genomförande av Europaparlamentets budget (se ovan punkt 15). Enligt nämnda artikel har generalsekreteraren utsetts till huvudansvarig delegerad utanordnare. Däremot har inte presidiet eller kvestorerna givits någon roll i detta sammanhang. Parlamentet har påpekat att sökandens skuld har drivits in genom avräkning med tillämpning av artikel 73.1 andra stycket i budgetförordningen (se ovan punkt 18).
- 76 Parlamentet har understrukt att denna tvist uteslutande avser det förfarande som avses i artikel 27.3 i FID-bestämmelserna och inte det som avses i artikel 27.2. Parlamentet har i sina svar på förstainstansrättens skriftliga frågor angivit att man har ansett det vara bättre att tillämpa artikel 16.2 och 27.3 i FID-bestämmelserna samtidigt.

- 77 Vad beträffar sökandens skrivelse av den 21 april 2003 (se ovan punkt 67) har parlamentet påpekat att denna inte kunde medföra att förfarandet enligt artikel 27.2 i FID-bestämmelserna inleddes, eftersom generalsekreteraren vid den tidpunkten ännu inte hade fattat ett slutligt beslut.
- 78 Parlamentet har dessutom gjort gällande att inte heller förfarandet enligt artikel 27.4 i FID-bestämmelserna har tillämpats. Genom att tillämpa det förfarande som föreskrivs i artikel 27.3 i FID-bestämmelserna har parlamentet inte ifrågasatt de kostnader och den ersättning som skall betalas till sökanden, utan det har använt en del av dessa som avräkning för att reducera det belopp som sökanden var återbetalningsskyldig för. För det fall att parlamentet skulle ha inställt betalningen av ersättning med tillämpning av artikel 27.4 i FID-bestämmelserna skulle det inte ha funnits några belopp mot vilka man sedan skulle ha kunnat avräkna sökandens skuld till parlamentet.
- 79 Av detta följer att artikel 27.4 i FID-bestämmelserna inte beskriver ett förfarande för avräkning, utan ger parlamentet en möjlighet att utöva påtryckningar på sina ledamöter genom att tillfälligt inställa betalningen av ersättning, till dess att ledamoten i fråga på eget initiativ återbetalar de belopp som har betalats ut på felaktig grund som ersättning till ledamoten. Enligt parlamentet är det fråga om en bestämmelse som är klumpigt formulerad och som därför saknar verkan i sin nuvarande lydelse.
- 80 Slutligen har parlamentet betonat att sökandens argument avseende ett åsidosättande av bestämmelserna om skydd för personuppgifter är utan verkan, eftersom det inte stöds av faktiska och rättsliga förhållanden. Beträffande åsidosättandet av artikel 8 EKMR har parlamentet hävdat att denna grund inte kan upptas till sakprövning, eftersom den förekommer först i repliken.

- 81 Konungariket Spanien har anfört samma argument som parlamentet beträffande analysen av de tre förfaranden som beskrivs i artiklarna 16 och 27 i FID-bestämmelserna och tillämpningen av det andra av dessa i det förevarande målet. Av detta följer att artiklarna 16.2 och 27.3 utgör den korrekta rättsliga grunden för det ifrågasatta beslutet.
- 82 Konungariket Spanien redogjorde under förhandlingen, som ett andrahandsalternativ, för vad man ansåg kunde bli följderna om förstainstansrätten skulle anse att artikel 27.4 i FID-bestämmelserna borde ha använts av parlamentet som den korrekta rättsliga grunden. I ett sådant fall skulle en ogiltigförklaring av det ifrågasatta beslutet föra målet tillbaka till den situation som rådde innan det ifrågasatta beslutet fattades och bristerna i förfarandet skulle avhjälpas. I samband med detta har Konungariket Spanien åberopat förstainstansrättens dom av den 15 oktober 1998, *Industrie des poudres sphériques mot rådet* (T-2/95, REG 1998, s. II-3939). Enligt Konungariket Spaniens bedömning skulle förstainstansrätten kunna låta sig inspireras av punkt 91 i den nämnda domen och förklara att om det ifrågasatta beslutet skall ogiltigförklaras på denna grund, så finns det ingen anledning att ifrågasätta hela det administrativa förfarande som har lett fram till att det antogs.

Förstainstansrättens bedömning

— Den första grundens två första delar

- 83 Vad gäller den första delgrunden, som avser ett åsidosättande av artikel 27.2 i FID-bestämmelserna, skall det konstateras att det i denna bestämmelse föreskrivs ett förfarande som ger kvestorerna behörighet att besluta beträffande varje oenighet som råder mellan en ledamot och generalsekreteraren om tillämpningen av FID-bestämmelserna. Det rör sig om en bestämmelse med generell räckvidd som, med förbehåll för specialregler, avser alla ämnen som regleras i dessa bestämmelser (försäkringar, språkkurser, pensioner, läkarkostnader etcetera). Det skall således konstateras att den utgör en generell bestämmelse i förhållande till artiklarna 16.2

och 27.3 och 27.4 som särskilt avser tvister som gäller återbetalning av ersättningar till parlamentsledamöterna som har betalats ut på felaktiga grunder. Följaktligen är artikel 27.2 inte tillämplig vid återkrav av ersättningar till parlamentsledamöterna som har utbetalats på felaktiga grunder, eftersom det finns specialbestämmelser (se analogt domstolens dom av den 12 december 1995 i mål C-469/93, Chiquita Italia, REG 1995, s. I-4533, punkt 61, och av den 19 juni 2003 i mål C-444/00, Mayer Perry Recycling, REG 2003, s. I-6163, punkterna 49–57). Följaktligen kan talan inte vinna bifall på den första delgrunden.

84 Beträffande den andra delgrunden, som avser ett åsidosättande av artikel 27.4 i FID-bestämmelserna, skall det inledningsvis påpekas att det ifrågasatta beslutet i huvudsak innehåller två delar, nämligen dels generalsekreterarens konstaterande att de belopp som nämns i beslutet har betalats ut till sökanden på felaktiga grunder och att de skall drivas in, dels beslutet att driva in beloppen genom avräkning från den ersättning som skall betalas ut till sökanden.

85 Denna delgrund avser endast frågan huruvida den andra delen av det ifrågasatta beslutet är rättsenlig. I detta avseende skall det för det första undersökas om denna punkt faktiskt beskriver ett avräkningsförfarande och, om så är fallet, huruvida ett sådant förfarande, såsom *lex specialis*, har företräde framför förfarandena i artiklarna 16.2 och 27.3 i de nämnda bestämmelserna.

86 Vad den första punkten beträffar konstaterar förstainstansrätten att artikel 27.4 verkligen beskriver ett avräkningsförfarande. Detta konstaterande är grundat på följande omständigheter. Först hänvisar artikel 27.4 till artikel 73 i budgetförordningen samt till tillämpningsföreskrifterna för denna artikel. I artikel 73.1 andra stycket i budgetförordningen föreskrivs en skyldighet för räkenskapsföraren vid varje institution att driva in medel genom avräkning i de fall samma gäldenär har en fordran på gemenskapen, förutsatt att denna fordran är säker, obestridd och förfallen till betalning.

- 87 Det följer dessutom av artikel 78.3 d–f, och av artiklarna 83 och 84 i förordning nr 2342/2002 om genomförandebestämmelser för artiklarna 71 och 73 i budgetförordningen, att institutionen skall driva in medel genom avräkning och att den, om ingen av åtgärderna har lett till återbetalning av fordran (helt eller delvis), genast skall inleda ett förfarande för att driva in beloppet på annan rättslig väg (ianspråktagande av säkerhet som ställts i förväg, tvångsvis verkställighet av ett beslut enligt förfarandet i artikel 72.2 i budgetförordningen eller verkställighet av ett domstolsavgörande).
- 88 Det skall dessutom påpekas att den tolkning som parlamentet föreslår, enligt vilken artikel 27.4 i FID-bestämmelserna ger institutionen möjlighet att helt eller delvis inställa utbetalningen av ersättning som skall betalas till en ledamot till dess att denne därefter frivilligt återbetalar de belopp som har erhållits på felaktig grund, utan att i detta syfte använda ersättningsbeloppen som skall betalas ut till denne men vars utbetalning har inställts, strider mot proportionalitetsprincipen.
- 89 I detta avseende påpekar förstainstansrätten att proportionalitetsprincipen, som ingår bland gemenskapsrättens allmänna rättsprinciper, kräver att gemenskapsinstitutionernas rättsakter inte går utöver vad som är lämpligt och nödvändigt för att uppnå de legitima mål som eftersträvas med reglerna i fråga, varvid det gäller att, när det finns flera lämpliga åtgärder att välja mellan, den åtgärd skall användas som är minst betungande, och att vållade olägenheter inte får vara orimliga i förhållande till de eftersträvalda målen, som ingår bland gemenskapsrättens allmänna rättsprinciper, (se domstolens dom av den 14 juli 2005 i mål C-41/03 P, Rica Foods mot kommissionen, REG 2005, s. I-6875, punkt 85 och däri angiven rättspraxis).
- 90 Dessutom utgör proportionalitetsprincipen en tolkningsregel för de gemenskapsrättsliga bestämmelserna (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 25 juli 2002 i mål C-459/99, MRAX, REG 2002, s. I-6591, punkterna 61 och 62,

förstainstansrättens dom av den 25 mars 1999 i mål T-37/97, Forges de Clabecq mot kommissionen, REG 1999, s. II-859, punkt 128, och av den 19 juli 1999 i mål T-14/98, Hautala mot rådet, REG 1999, s. II-2489, punkt 87), vilket innebär att man av flera möjliga tolkningar av en bestämmelse skall välja den som överensstämmer med nämnda princip.

91 I det förevarande målet innebär den tolkning som parlamentet har föreslagit att en tvångsåtgärd vidtas gentemot en ledamot (inställandet av vissa av dennes ersättningar för att få denne att på eget initiativ återbetala de felaktigt erhållna beloppen), medan en avräkning som görs med tillämpning av artikel 73 i budgetförordningen och dess tillämpningsföreskrifter räcker för att tjäna institutionens intressen, med avseende på återbetalningen av det belopp som har utbetalats på felaktig grund. En sådan tolkning strider även mot de artiklar som anges ovan i punkt 87, i vilka det föreskrivs att alla institutioner i första hand skall kräva in sina gemenskapsfordringar genom avräkning i stället för att använda andra sätt att driva in dem. Den tolkning som har föreslagits av parlamentet skulle följaktligen kunna leda till att en åtgärd vidtas som ger upphov till oproportionerligt stora olägenheter för den berörda ledamoten.

92 Parlamentets tolkning bekräftas inte heller av uttrycken ”tills vidare” och ”ända till dess att den berörde ledamoten har återbetalat de belopp som har utbetalats på felaktiga grunder” i artikel 27.4 i FID-bestämmelserna. Betydelsen av begreppet ”tills vidare” anges nämligen i själva artikeln, det vill säga till dess att ledamoten har återbetalat de belopp som har betalats ut på felaktiga grunder. Begreppet ”återbetala” innebär inte nödvändigtvis en utbetalning, utan kan även användas för en återbetalning som verkställs genom avräkning, vilket innebär att två ömsesidiga fordringar samtidigt upphör (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 juli 2003 i mål C-87/01 P, kommissionen mot CCRE, REG 2003, s. I-7617, punkt 59).

93 Parlamentet bekräftade dessutom under förhandlingen, som svar på en muntlig fråga, att presidiet då det antog artikel 27.4 i FID-bestämmelserna hade för avsikt att

införa en specialbestämmelse i förhållande till bestämmelsen i punkt 3 i samma artikel, vilken är försedd med vissa garantier avseende förfarandet till förmån för den ledamot vars skuld drivs in genom avräkning.

- 94 Förstainstansrätten påpekar dessutom att det i protokollet från den 14 januari 2004, i vilket det redogörs för kvestorernas möte med generalsekreteraren (vilket parlamentet inkom med på begäran av förstainstansrätten), anges att villkoren för tillämpning av artikel 27.3 och 27.4 var uppfyllda, att det slutliga beslutet skulle fattas av presidiet och att generalsekreteraren anmodades att höra sökanden innan ärendet fördes vidare till presidiet, vilket följer av artikel 27.4.
- 95 Beträffande frågan om vilken av artiklarna 16.2, 27.3 och 27.4 i FID-bestämmelserna som är en specialbestämmelse, anger förstainstansrätten att det i den sistnämnda artikeln anges vilket förfarande som skall tillämpas i fall där det föreskrivs att återbetalning skall ske (avräkning), avseende ersättning som skall betalas till en ledamot för att denne skall kunna utöva sitt uppdrag som folkvald ändamålsenligt, varvid det skall säkerställas att denne faktiskt kan utöva sitt mandat. Av denna anledning föreskrivs ett antal garantier avseende förfarandet och i sak (föregående samråd med kvestorerna, beslutsbefogenhet som getts till ett kollektivt organ, i detta fall presidiet, skydd för att ledamoten skall kunna utöva sitt mandat ändamålsenligt och för att institutionen skall fungera väl, och slutligen föregående hörande av den berörde ledamoten). Eftersom denna bestämmelse avser en viss metod för återbetalning av en eller flera ersättningar som har betalats ut på felaktiga grunder, skall den anses utgöra *lex specialis* i förhållande till artiklarna 16.2 och 27.3 i FID-bestämmelserna, vilket för övrigt är orsaken till att den har placerats efter sistnämnda punkt.
- 96 Det är i detta sammanhang som man skall förstå orden ”i undantagsfall” som inleder artikel 27.4 i FID-bestämmelserna, vilket bekräftar att avräkning endast kan vidtas om de garantier som anges i den föregående punkten har uppfyllts.

- 97 Förstainstansrätten anser således att parlamentet, då det ändrade FID-bestämmelserna i februari 2003 genom att lägga till en ny punkt 4, avsåg att föreskriva att om en skuld skall drivas in från en ledamot genom avräkning från de ersättningar som denne skall erhålla från parlamentet, så kan detta endast göras enligt det förfarande som föreskrivs i punkt 4 i nämnda artikel. Följaktligen skall det ifrågasatta beslutet ogiltigförklaras i den del det däri föreskrivs en sådan avräkning, eftersom generalsekreteraren inte var behörig att besluta om avräkningen i fråga utan att ha getts befogenhet av presidiet i enlighet med vad som föreskrivs i denna bestämmelse.
- 98 Beträffande Konungariket Spaniens påståenden avseende möjligheten att avhjälpa detta fel, understryker förstainstansrätten att den enligt artikel 233 EG inte är behörig att uttala sig om de åtgärder en institution skall vidta med anledning av en dom som helt eller delvis ogiltigförklarar en rättsakt. Det åligger däremot den berörda institutionen att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa en dom som har meddelats inom ramen för en talan om ogiltigförklaring (förstainstansrättens dom av den 27 januari 1998 i mål T-67/94, Ladbroke Racing mot kommissionen, REG 1998, s. I-1, punkt 200).
- 99 Det ifrågasatta beslutet skall således ogiltigförklaras i den del det avser indrivning av beloppet i fråga genom avräkning.
- 100 Följaktligen anser förstainstansrätten att det skall bedömas om de andra grunder som har åberopats till stöd för talan är välgrundade, eftersom de avser frågan om det föreligger en skyldighet för sökanden att återbetala det belopp som anges i det ifrågasatta beslutet till parlamentet samt omfattningen av denna skyldighet.

— Den första grundens tredje, fjärde och femte del

- 101 Den tredje delgrunden, avseende ett åsidosättande av rätten till försvar, kommer att granskas inom ramen för bedömningen av den tredje grunden.
- 102 Beträffande åsidosättandet av likabehandlingsprincipen i fråga om offentliggörande av namnen på ledamöter som har en tvist med institutionen och åsidosättandet av bestämmelserna om skydd för personuppgifter (se ovan punkt 69), är det tillräckligt att konstatera att sökanden inte har pekat på vare sig något särskilt agerande från parlamentets sida som skulle ha utgjort ett sådant åsidosättande, eller på de uppgifter som skulle ha utlämnats, och inte heller på det samband som skulle föreligga mellan ett sådant utlämnande och det ifrågasatta beslutet. Spridningen av en pressöversikt som innehåller en samling artiklar som avser detta mål utgör inte en handling som är knuten till det ifrågasatta beslutet. Det är för övrigt ostridigt att artiklarna har skrivits av personer som inte på något sätt är knutna till parlamentet. Talan kan följaktligen inte vinna bifall på den första grundens tredje del.
- 103 Vad till sist gäller den del av denna grund som avser ett åsidosättande av artikel 27.3 i FID-bestämmelserna, enligt vilken generalsekreteraren utan något föregående samråd med kvestorerna från och med sitt beslut av den 26 februari 2003 skulle ha slagit fast att ett belopp på 176 516 euro hade betalats ut på felaktiga grunder (se ovan punkt 70), skall denna avvisas med tillämpning av artikel 44.1 c och artikel 48.2 första stycket i förstainstansrättens rättegångsregler. Sökanden har åberopat denna grund först i sin replik, punkterna 30–32, trots att de faktiska omständigheter som åberopats till stöd för delgrunden (presidiets beslut av den 12 februari 2003 och generalsekreterarens brev av den 26 februari 2003) inte har inträffat under förfarandet.

Den andra grunden: Huruvida ”principen om objektivitet och opartiskhet” har åsidosatts

Parternas argument

- 104 Sökanden har för det första påstått att det inte finns något regelverk som garanterar presidiets oberoende och opartiskhet i förhållande till de påtryckningar och den påverkan som utövas av parlamentets politiska grupper.
- 105 Sökanden har i andra hand även gjort gällande att tvisten ingår som en del i en kampanj avsedd att betrakta den politiska verksamhet som den baskiska separatiströrelsen, och i synnerhet EH/B, bedriver som kriminell, vilken kampanj inleddes år 2002 efter en presskonferens som hölls av talesmän för de spanska parlamentsgrupperna och de spanska politiska partierna vilka utövade påtryckningar för att en granskning skulle inledas.
- 106 Sökanden har inkommit med ett flertal tidningsartiklar som klargör det politiska sammanhang som målet skall sättas in i. Han har betonat att parlamentsledamöter som inte var ledamöter i presidiet har fått tillgång till hemlig information och gjort negativa uttalanden om honom, samtidigt som han själv inte kände till innehållet i presidiets överläggningar den 12 februari 2003. Sökanden har även hänvisat till uttalanden och muntliga angrepp som tre av parlamentets vice talmän har riktat mot honom.
- 107 Mot bakgrund av påtryckningarna från de tre spanska vice talmännen i parlamentet skulle enligt sökanden alla ledamöter i presidiet ha tvekat att inta en ståndpunkt som skulle kunna anses vara till hans fördel eller rentav neutral i förhållande till honom.

- 108 Parlamentet har dels betonat att presidiet inte har fattat något beslut som påverkar sökanden, dels att denne inte har angivit på vilket sätt hans anklagelser är knutna till det ifrågasatta beslutet.

Förstainstansrättens bedömning

- 109 Det skall påpekas att sökandens invändningar är riktade mot presidiets agerande och inte mot det ifrågasatta beslutet, vilket antogs av generalsekreteraren. Av detta följer att dessa klagopunkter inte kan påverka det ifrågasatta beslutets rättsenlighet (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 30 september 2003 i målen T-191/98 och T-212/98-T-214/98, Atlantic Container Line m.fl. mot kommissionen, REG 2003, s. I-3275, punkt 471).
- 110 Även om presidiet har fattat beslut under hela det administrativa förfarandet, har inget av dessa utgjort den rättsliga grunden för det ifrågasatta beslutet. Av detta följer att sökanden inte kan åberopa påstådda felaktigheter avseende dessa beslut av presidiet som grund för ogiltigförklaring av det ifrågasatta beslutet.
- 111 I vart fall är klagomålet avseende avsaknaden av regelverk som garanterar presidiets oberoende och opartiskhet ogrundat, eftersom det följer av rättspraxis att principen om god förvaltningssed är en del av de garantier som ges av gemenskapsrätten i administrativa förfaranden och som omfattar den behöriga institutionens skyldighet att noggrant och opartiskt undersöka samtliga omständigheter i det aktuella fallet (domstolens dom av den 21 november 1991 i mål C-269/90, Technische Universität München, REG 1991, s. I-5469, punkt 14, svensk specialutgåva, volym XI, s. I-453

förstainstansrättens dom av den 24 januari 1992 i mål T-44/90, La Cinq mot kommissionen, REG 1992, s. II-1, punkt 86, och av den 11 september 2002 i mål T-70/99, Alpharma mot rådet, REG 2002, s. II-3495, punkt 182). Det åligger därmed sökanden att inkomma med bevis för att denna princip har åsidosatts, vilket han inte har gjort.

- 112 Beträffande de av sökandens påståenden som nämns ovan i punkterna 105 och 106, anser förstainstansrätten att de saknar betydelse, eftersom de avser handlande från tredje mans sida (de spanska myndigheterna, företrädare för de spanska politiska partierna, talesmän för parlamentets grupper, ledamöter i Europaparlamentet och massmedierna) som inte har någon koppling till det ifrågasatta beslutet. De klagomål som avser presidiets vice talmän är likaledes utan betydelse, eftersom presidiets beslut inte utgör grunden för det ifrågasatta beslutet, eftersom det i synnerhet behandlar förekomsten och beloppet avseende det krav som parlamentet har på sökanden. Följaktligen kan talan inte vinna bifall på den andra grunden.

Den tredje grunden: Huruvida den kontradiktoriska principen och principen om rätten till försvar har åsidosatts

Parternas argument

- 113 Enligt sökanden har den rapport till kvestorerna som generalsekreteraren sammanställde med stöd av den befogenhet som presidiet gav honom den 8 april 2002 inte tillhandahållits honom. Generalsekreteraren nekade honom för övrigt tillgång till den akt som låg bakom presidiets beslut av den 12 februari 2003. Resultatet av samrådet med kvestorerna som ägde rum den 14 januari 2004 tillhandahölls inte heller sökanden. Eftersom samrådet med kvestorerna ägde rum före den 9 februari 2004 hade dessa inte heller kunnat beakta sökandens yttrande från den dagen. Slutligen hade parlamentet inte tillhandahållit sökanden vare sig det fullständiga protokollet från diskussionerna i presidiet eller resultatet av omröstningarna i presidiet avseende de vidtagna åtgärderna.

- 114 Beträffande artikel 4.3 i förordning nr 1049/2001, som har åberopats av generalsekreteraren, har sökanden påpekat att parlamentet inte har visat på vilket sätt ett utlämnande av nämnda handlingar skulle ha kunnat allvarligt undergräva institutionens beslutsförfarande, konfidentialiteten, yrkeshemligheter eller affärshemligheter såsom krävs enligt nämnda bestämmelse.
- 115 Enligt sökanden har parlamentet gjort sig skyldigt till en felaktig rättstillämpning då det ansåg honom vara en "tredje part" som tillhör "allmänheten" såsom dessa definieras i förordning nr 1049/2001. Eftersom sökanden var den person som direkt "berördes" var denne "part" i ärendet.
- 116 Parlamentet har gjort gällande att det inte har fattats något beslut avseende sökanden den 12 februari 2003 och att det följaktligen inte kan finnas någon akt som har lett till ett sådant beslut. Generalsekreteraren hade emellertid åberopat artikel 4.3 i förordning nr 1049/2001, och särskilt den omständigheten att institutionen ännu inte hade fattat ett slutligt beslut till stöd för att parlamentet inte beviljade sökandens begäran.
- 117 Beträffande den andra begäran om tillgång till akten som sökanden framställde den 1 mars 2004, har parlamentet påstått att denna tillgång inte har nekats och att denne fortfarande kan utnyttja denna rättighet, vilket meddelades honom i brevet av den 31 mars 2004 (se ovan punkt 55).

Förstainstansrättens bedömning

- 118 Enligt den allmänna principen om rätten till försvar skall en person ha möjlighet att ta ställning till varje handling som institutionen avser att göra gällande mot honom. Såvitt personen i fråga inte har getts denna möjlighet kan de handlingar som inte gjorts tillgängliga inte komma i fråga som bevisning. Den omständigheten att vissa handlingar som administrationen har använt sig av inte kan åberopas som bevis är dock av betydelse endast i den mån klagomålet kan bevisas enbart med hänvisning till just de handlingarna (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 18 november 1999 i mål C-191/98 P, Tzoanos mot kommissionen, REG 1999, s. I-8223, s. 34, förstainstansrättens dom av den 3 juli 2001 i målen T-24/98 och T-241/99, E mot kommissionen, REGP 2001, s. I-A-149 och s. II-681, punkt 92). Det åligger förstainstansrätten att undersöka huruvida den omständigheten att vissa begärda handlingar inte utlämnades har kunnat påverka förfarandets förlopp och innehållet i det ifrågasatta beslutet till sökandens nackdel (den ovan nämnda domen E mot kommissionen, punkt 93).
- 119 Förstainstansrätten bör dessutom inom ramen för en talan vid domstol mot ett beslut genom vilket ett administrativt förfarande avslutas, besluta om åtgärder för processledning och lämna ut samtliga handlingar i akten för att på så sätt kontrollera om vägran att lämna ut en handling kan skada sökandens försvar (se, analogt, domstolens dom av den 7 januari 2004 i de förenade målen C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P och C-219/00 P, REG 2004, s. I-123, punkt 102).
- 120 Beträffande samrådet med kvestorerna den 14 januari 2004 har parlamentet inom ramen för åtgärderna för processledning inkommit med protokollet från detta möte. Sökanden har å sin sida inte angett på vilket sätt den uteblivna tillgången till detta dokument skulle ha skadat hans försvar och påverkat utgången av det administrativa förfarandet till hans nackdel. Det enda som sökanden har ifrågasatt avseende denna

rapport är att han, i motsats till vad generalsekreteraren angav för kvestorerna under detta samråd, aldrig medgav, utan tvärtom genomgående bestred, parlamentets påstående att utbetalningen av beloppet i fråga var felaktig. I detta avseende är det tillräckligt att konstatera att det ifrågasatta beslutet inte fattades med ett erkännande från sökanden som grund, utan på grundval av utgången av revisionen och de bevishandlingar som sökanden inkom med därefter (se ovan punkterna 39 och 41). Det skall påpekas att samrådet med kvestorerna inte binder generalsekreteraren, institutionens utanordnare, vad gäller det konstaterande av en fordran som grundas på avsaknaden av handlingar som visar att en ersättning till parlamentsledamöterna har använts på ett sätt som överensstämmer med FID-bestämmelserna. Följaktligen innebär inte den nekade tillgången till protokollet från samrådet med kvestorerna av den 14 januari 2004 att sökandens rätt till försvar åsidosattes.

- 121 Det framgår dessutom av rättspraxis att det presumeras att en handling till vilken tillgång har begärts inte existerar när den berörda institutionen har påstått att det förhåller sig på detta sätt. Det är emellertid endast fråga om en presumption som sökanden kan kullkasta på grundval av relevanta samstämmiga uppgifter (se förstainstansrättens dom av den 25 oktober 2002 i mål T-5/02, Tetra Laval mot kommissionen, REG 2002, s. II-4381, punkt 95 och däri angiven rättspraxis).
- 122 Parlamentet svarade på förstainstansrättens skriftliga frågor att ingen rapport hade skrivits av generalsekreteraren till kvestorerna till följd av beslutet av den 8 april 2002. Eftersom sökanden inte har frambringat några relevanta och samstämmiga bevis som kan leda till ett ifrågasättande av detta uttalande, kan dennes argument inte vinna framgång.
- 123 Enligt de svar som parlamentet har gett på förstainstansrättens skriftliga frågor finns det inte heller någon akt som har lett fram till presidiets beslut av den 12 februari

2003. Sökanden har inte kommit med några argument som kan leda till ett ifrågasättande av parlamentets påstående.

- 124 Beträffande sökandens klagomål att han hade hörts efter att generalsekreteraren hade haft samråd med kvestorerna, vilket skulle ha inneburit att dessa inte kunde beakta hans påståenden, skall det påminnas om att, eftersom samrådet med kvestorerna inte är bindande för generalsekreteraren i fråga om dennes beslut avseende följderna av avsaknaden av bevishandlingar, den omständigheten att sökanden har hörts efter samrådet inte innebär att rätten till försvar har åsidosatts.
- 125 Beträffande sökandens argument att han inte har getts tillgång till protokollet från diskussionerna i presidiet och resultaten av omröstningarna, skall det påpekas att det rör sig om handlingar som är utan betydelse, eftersom de inte har något samband med det ifrågasatta beslutet, varför sökanden inte kan vinna någon framgång genom att åberopa att de inte har tillhandahållits honom, (se, analogt, domen i det ovan i punkt 119 nämnda målet Aalborg Portland m.fl. mot kommissionen, punkt 126). Följaktligen kan talan inte vinna bifall på den tredje grunden.

Den fjärde grunden: Huruvida bestämmelserna om delgivning av beslut har åsidosatts

Parternas argument

- 126 Enligt sökanden delgavs han inte beslutet av den 12 februari 2003, som utgjorde grunden för generalsekreterarens befogenhet, förrän efter det att han hade begärt

det. Sökanden har även angett att det beslut som blev resultatet av samrådet med kvestorerna den 14 januari 2004 inte tillhandahölls honom.

127 Sökanden har gjort gällande att institutionernas skyldighet att delge alla beslut som påverkar de berörda personernas rättigheter eller intressen, och att meddela hur överklagande skall gå till och de frister som gäller, följer av gemenskapsrättens allmänna rättsprinciper och av uppförandekoden om skyldigheter för Europaparlamentets tjänstemän och övriga anställda (EGT C 97, 2000, s. 1) (nedan kallad uppförandekoden). Han har anfört att det i punkt A6 i del III i den sistnämnda anges att "[o]m ett beslut kan överklagas skall detta tydligt anges, tillsammans med all nödvändig information om hur överklagandet skall gå till".

128 Parlamentet har påpekat att i avsaknad av ett faktiskt beslut som påverkade sökanden, fattat den 12 februari 2003, fanns det inget att delge honom och det förelåg följaktligen ingen anledning att ange någon frist och informera om hur ett överklagande skulle gå till. Beträffande uppförandekoden har parlamentet påstått att sökandens argument skall avvisas, eftersom det framfördes för första gången i dennes replik. Dessutom skulle en eventuell skyldighet att hänvisa till frister och till hur ett överklagande skulle gå till (vilket bestrids av parlamentet) i vart fall ha fullgjorts i generalsekreterarens skrivelser av den 16 april 2003 och den 31 mars 2004 (se ovan punkterna 43 och 55). Parlamentet har även påstått att den åberopade punkten i uppförandekoden endast avser institutionens kontakter med medborgare och inte kontakterna med dess ledamöter.

Förstainstansrättens bedömning

129 Beträffande delgivningen av presidiets beslut av den 12 februari 2003, är det tillräckligt att påpeka att detta beslut varken utgör det ifrågasatta beslutet eller den rättsliga grunden för detta, samt att det i vart fall har delgetts sökanden per fax den

20 februari 2003. Under dessa omständigheter är det förhållandet att delgivningen har ägt rum efter sökandens begäran utan betydelse.

- 130 Vad gäller delgivningen av resultatet av samrådet med kvestorerna den 14 januari 2004, utgör detta argument en klagopunkt som är identisk med den som framförts inom ramen för grunden avseende ett åsidosättande av rätten till försvar, vilken redan har underkänts.
- 131 Vad slutligen beträffar frågan om ett angivande av frister och hur ett överklagande skall gå till i det ifrågasatta beslutet skall det konstateras att det inte finns någon uttrycklig bestämmelse inom gemenskapsrätten som innebär en allmän skyldighet för institutionerna att upplysa de personer som avses i rättsakter vare sig om huruvida beslutet kan överklagas eller informera om de frister inom vilka ett överklagande skall göras (domstolens beslut av den 5 mars 1999 i mål C-153/98 P, Guérin automobiles mot kommissionen, REG 1999, s. I-1441, punkterna 13 och 15, förstainstansrättens dom av den 24 februari 2000 i mål T-145/98, ADT Projekt mot kommissionen, REG 2000, s. II-387, punkt 210). Vad gäller de skyldigheter som institutionen har ålagt sig själv genom att anta uppförandekoden, kan underlåtenheten att i det ifrågasatta beslutet ange om det är möjligt att överklaga förvisso utgöra ett åsidosättande av de skyldigheter som följer av nämnda uppförandekod (se, analogt, förstainstansrättens beslut av den 21 mars 2002 i mål T-218/01, Laboratoire Monique Rémy mot kommissionen, REG 2002, s. II-2139, punkt 25). Åsidosättandet av en sådan skyldighet utgör emellertid inte ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, vilket skulle kunna påverka giltigheten av det ifrågasatta beslutet. Av vad som angetts följer att talan inte kan bifallas på den fjärde grunden.

Den femte grunden: Huruvida motiveringskyldigheten har åsidosatts

Parternas argument

- 132 Sökanden har gjort gällande att det ifrågasatta beslutet inte är tillräckligt motiverat, eftersom det inte anges på vilket sätt de handlingar han har inkommit med till

generalsekreteraren under hela förfarandets gång inte överensstämmer med FID-bestämmelserna. Han har även betonat att betalningen av vissa skulder först kan äga rum när de belopp som har beslagttagits av de franska myndigheterna har återlämnats. Av detta följer att kravet på att inkomma med handlingar som visar att hans skyldigheter har fullgjorts inte är tillräckligt motiverat, mot bakgrund av att det inte har bestritts att dessa finns.

- 133 Enligt parlamentet anges det belopp som skall återbetalas, anledningen till att det skall återbetalas samt hur beloppet har beräknats i det ifrågasatta beslutet. Parlamentet har dessutom påpekat att kraven på motivering i allmänhet är lägre när den berörda personen har varit inblandad i utarbetandet av beslutet och, genom en revisionsrapport som det hänvisas till i det ifrågasatta beslutet och som har delgivits honom, känner till anledningen till att institutionen anser att de omtvistade kostnaderna inte skall omfattas av budgeten.

Förstainstansrättens bedömning

- 134 Det skall påpekas att motiveringen skall vara anpassad till rättsaktens beskaffenhet, och det skall klart och tydligt framgå hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att den behöriga domstolen ges möjlighet att utöva sin prövning (domstolens dom av den 6 juli 2000 i mål C-289/97, Eridania, REG 2000, s. I-5409, punkt 38, och av den 14 mars 2002 i mål C-340/98, Italien mot rådet, REG 2002, s. I-2663, punkt 58).
- 135 Dessutom kan ett beslut anses vara tillräckligt motiverat när det i beslutet hänvisas till en revisionsrapport som har sänts till sökanden (se, för ett motsvarande resonemang, förstainstansrättens domar av den 24 april 1996 i målen T-551/93, T-231/94–T-234/94, Industrias Pesqueras Campos m.fl. mot kommissionen,

REG 1996, s. II-247, punkterna 142–144, samt av den 17 september 2003 i mål T-137/01, Stadtsportverband Neuss mot kommissionen, REG 2003, s. II-3103, punkterna 52–58).

- 136 I det förevarande målet hänvisas det i det ifrågasatta beslutet uttryckligen till revisionen som genomfördes i december 2002. En kopia av den rapporten sändes till sökanden med skrivelse av den 9 januari 2003 från parlamentets generaldirektör för budgetfrågor. Sökanden inkom med skriftliga synpunkter på rapporten (se ovan punkterna 34 och 37). I det ifrågasatta beslutet hänvisas även till de handlingar som sökanden inkom med efter revisionen samt till de månatliga inbetalningar på 3 000 euro som gjorts såsom avbetalning av skulden på 58 155,82 euro. Under dessa omständigheter skall den uttryckliga hänvisningen till den revisionsrapport som har delgetts sökanden anses tillräcklig, med avseende på kraven på motivering av det ifrågasatta beslutet (se domen i det ovan i punkt 135 nämnda målet *Industrias Pesqueras Campos* mot kommissionen, punkt 144).
- 137 Dessutom har sökanden mycket riktigt varit inblandad i utarbetandet av det ifrågasatta beslutet och han känner, genom revisionsrapporten samt genom de bevishandlingar som han själv har inkommit med till parlamentet, till de omständigheter som generalsekreteraren grundat sig på för att fastställa det exakta belopp som skulden uppgår till (se ovan punkterna 37, 39, 41 och 51).
- 138 De argument som avser frågan huruvida vissa handlingar inte har beaktats har inget samband med frågan huruvida det finns någon motivering samt om denna är tillräcklig, utan avser huruvida motiveringen är hållbar, vilket rör frågan om det ifrågasatta beslutet är lagenligt med avseende på sakfrågan (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 22 mars 2001 i mål C-17/99, *Frankrike* mot kommissionen, REG 2001, s. I-2481, punkt 35), och de skall följaktligen undersökas under den åttonde grunden. Av det ovan angivna följer att talan inte kan vinna bifall på den femte grunden.

Den sjätte grunden: Huruvida principerna om likabehandling och icke-diskriminering har åsidosatts

Parternas argument

- 139 Sökanden har betonat att trots att han inte har anklagats för ett bedrägeri som motsvarar dem som regelbundet konstateras, bland annat av revisionsrätten, så har sådana åtgärder som har vidtagits mot honom inte förekommit tidigare. Detta utgör ett åsidosättande av principerna om likabehandling och om icke-diskriminering.
- 140 Parlamentet har genmält att möjliga eller konstaterade bedrägerier undersöks av generalsekretariatet och redan har gett upphov till återkrav av belopp som betalats ut på felaktig grund.

Förstainstansrättens bedömning

- 141 Det följer av rättspraxis att likabehandlingsprincipen skall tillämpas mot bakgrund av legalitetsprincipen, enligt vilken ingen till sin egen förmån kan åberopa en olaglig åtgärd som har gynnat någon annan (domstolens dom av den 9 oktober 1984 i mål 188/83, Witte mot parlamentet, REG 1984, s. 3465, punkt 15, och av den 4 juli 1985 i mål 134/84, Williams mot revisionsrätten, REG 1985, s. 2225, punkt 14, och domen i det ovan i punkt 134 nämnda målet Italien mot rådet, punkterna 87–93).
- 142 Även om man skulle anta att den kritik som sökanden har framfört avseende rättsstridigt agerande till förmån för andra ledamöter, på grund av avsaknad av eller otillräcklig kontroll av användningen av ersättningen till parlamentsledamöterna, var välgrundad kan denne inte utnyttja detta till sin fördel. Följaktligen kan talan inte vinna bifall på den sjätte grunden.

Den sjunde grunden: Huruvida det har förekommit maktmissbruk

Parternas argument

- 143 Enligt sökanden finns det i det förevarande målet objektiva, relevanta och samstämmiga bevis för att förfarandet hade inletts av presidiet av uteslutande politiska skäl efter påtryckningar från talesmännen för två spanska politiska grupper. Dessa skulle enligt sökanden ha bett de tre spanska vice talmännen att verka inom presidiet mot sökanden.
- 144 Parlamentet har genmält att det inte hade fattats något beslut i presidiet avseende sökanden och att de argument denne har framfört följaktligen är verkningslösa. Dessutom är de bevis som parlamentet hade tillgång till tillräckliga för att berättiga att en undersökning av saken inleddes.

Förstainstansrättens bedömning

- 145 Det framgår av rättspraxis att en rättsakt innebär maktmissbruk endast om det på grundval av objektiva, relevanta och samstämmiga uppgifter kan antas att den har antagits uteslutande, eller åtminstone huvudsakligen, för att uppnå andra mål än dem som angetts eller för att kringgå ett förfarande som särskilt föreskrivs i fördraget för att bemöta svårigheter i det enskilda fallet (domstolens dom av den 13 november 1990 i mål C-331/88, Fedesa m.fl., REG 1990, s. I-4023, punkt 24, och av den 14 maj 1998 i mål C-48/96 P, Windpark Groothusen mot kommissionen, REG 1998, s. I-2873, punkt 52).

146 Sökanden har inte inkommit med sådana uppgifter. Det skall påpekas att sökanden fram till tidpunkten för beslaget hade erhållit ett totalt belopp på 495 891,31 euro i form av kostnadsersättningar och andra ersättningar i dennes egenskap av parlamentsledamot. Beslaget av en anseilig del av detta belopp (200 304 euro), som enligt sökandens utsago kom från parlamentet, kan endast leda till tveksamhet avseende huruvida användningen av en anseilig del av det belopp som har betalats ut till sökanden för kostnader och som ersättning överensstämmer med FID-bestämmelserna. Det var således berättigat att inleda en undersökning. Följaktligen kan talan inte vinna bifall på den sjunde grunden.

Den åttonde grunden: Huruvida det har gjorts oriktiga bedömningar av de bevishandlingar som ingetts till generalsekreteraren

Parternas argument

147 Sökanden har gjort gällande att parlamentet har gjort sig skyldigt till en uppenbart oriktig bedömning genom att inte beakta den omständigheten att han inte kunde inkomma med vissa handlingar avseende sina räkenskaper på grund av att hans kassör var arresterad och eftersom många av hans redovisningshandlingar hade beslagttagits tillsammans med beloppet på 200 304 euro. Detta belopp härrörde enligt sökanden uteslutande från parlamentet.

148 Vägran att beakta vissa kategorier av kostnader, utan att ange på vilket sätt de stred mot FID-bestämmelserna, utgör enligt sökanden även det en uppenbart oriktig bedömning. De kostnader som enligt generalsekreteraren inte hade kunnat styrkas genom räkenskapshandlingar kunde göras till föremål för en skönsmässig beräkning. Sökanden har i detta avseende hänvisat till sin skrivelse av den 6 februari 2003 till generalsekreteraren (se ovan punkt 39), vilken innehöll en ny beräkning enligt vilken de berättigade utgifterna avseende ersättning för sekretariat uppgick till 191 860

euro, vilket innebar 138 741 euro som styrktes av de handlingar som bifogades nämnda skrivelse vilka skulle läggas till de 53 119 euro som redan hade styrkts vid revisionen, varför det återstående belopp som skulle återbetalas till parlamentet uppgick till 50 722 euro.

149 Närmare bestämt anser sökanden att beloppen avseende obetalda löner (67 340 euro) och avseende obetalda sociala avgifter (26 054 euro) borde ha beaktats av generalsekreteraren, mot bakgrund av att dessa skulder skulle infrias när beloppet återbetalades. Sökanden har dessutom ifrågasatt parlamentets vägran att beakta de belopp som avser de fasta personalkostnaderna (27 600 euro), eftersom dessa belopp kunde bevisas på annat sätt, på samma sätt som kostnaderna för mobiltelefonerna som beräknades utifrån en extrapolering (4 800 euro).

150 På samma sätt utgjorde vägran att beakta ett antal handlingar och fakturor avseende kostnader för sökandens och hans assistenters boende, till ett belopp av 63 308,64 euro, samt kostnaderna avseende obetalda löner som han av arbetsdomstolen i San Sebastian ansetts betalningsskyldig för (50 865,43 euro, se ovan punkt 45), en uppenbart oriktig bedömning.

151 Sökanden angav vid förhandlingen att Gorrotxategi skulle behålla 100 000 euro av de 200 304 euro som hade beslagtogs, eftersom denne hade givit sökanden ett förskott från kassan för att sökanden skulle kunna fullgöra sina förpliktelser gentemot sina assistenter. Dessutom skulle det belopp som han av domstolen i San Sebastian hade ansetts betalningsskyldig för i förhållande till sina assistenter dras av från det beslagtagna beloppet.

- 152 Parlamentet har inledningsvis påpekat att det intyg som hade utfärdats på sökandens begäran (se ovan punkterna 32 och 33) endast avser utbetalningarna som har gjorts till dennes bankkonton, samt till den betalande utomstående organisationen i form av olika ersättningar till parlamentsledamöter, och inte det beslagtagna beloppet.
- 153 Parlamentet har påpekat att det inte finns någon koppling mellan återbetalningen av dess. 200 304 euro och inkommandet med ytterligare bevishandlingar, eftersom det belopp som hade beslagtogs avsåg en period efter den period då ersättningarna skulle ha använts i enlighet med FID-bestämmelserna. Det var därmed såväl avsaknaden av bevishandlingar som förekomsten av ett betydande belopp på sökandens löpande konto som hade fått parlamentet att misstänka att dessa belopp inte hade använts för att uppfylla åtaganden i enlighet med FID-bestämmelserna.
- 154 Enligt parlamentet visade revisionsrapporten att sökanden hade brutit mot FID-bestämmelserna. Dessutom hade sökanden själv medgett att han inte hade uppfyllt vissa av sina skyldigheter gentemot sina assistenter. Parlamentet har för övrigt bestritt bevisvärdet av de omständigheter som har åberopats av sökanden avseende överenskommelsen om assistenternas utestående löner (se ovan punkt 149) samt av de handlingar som ingetts under förfarandet.
- 155 Parlamentet har betonat att de belopp som har åberopats av sökanden, som han skulle vara skyldig assistenterna, inte kan beaktas, eftersom kontrakten i fråga enligt revisionsrapporten var ingångna mellan dessa och EH/B, vilket även betonades av Konungariket Spanien.
- 156 Slutligen har parlamentet förklarat att det, såsom anges i punkt 3 i det ifrågasatta beslutet, är villigt att beakta de ytterligare bevishandlingar som sökanden kan inkomma med.

Förstainstansrättens bedömning

- 157 Det skall inledningsvis konstateras att enligt det system som föreskrivs i FID-bestämmelserna skall den ledamot som utser ett betalningsombud för att ansvara för hanteringen av de belopp som betalas i form av ersättning för assistans till parlamentets ledamöter kunna inkomma med handlingar som visar att beloppen har använts på ett sätt som överensstämmer med de kontrakt som han har ingått med sina assistenter. Avsaknad av handlingar som visar på utgifter som uppkommit för betalningen av assistenternas löner eller någon annan utgift som berättigar till ersättning enligt FID-bestämmelserna kan endast leda till en skyldighet att återbetala beloppen till parlamentet. Alla belopp vars användning i enlighet med FID-bestämmelserna inte kan bevisas genom handlingar skall nämligen anses ha betalats ut på felaktiga grunder. Det åligger således sökanden, som har inkommit med handlingar till administrationen till stöd för användningen av de tilldelade medlen, att till stöd för sin talan vid förstainstansrätten åberopa och bevisa att administrationen har begått ett fel då den vägrade att beakta dessa handlingar.
- 158 I detta sammanhang kan sökandens argument avseende de svårigheter han har haft på grund av att hans kassör har arresterats och ett stort antal handlingar har beslagtogs inte godtas. Sökanden har i detta avseende som svar på en skriftlig fråga från förstainstansrätten angett för denna att det enda dokument som beslagtogs av de franska myndigheterna var det utdrag som hänvisade till uttaget av 210 354 euro som utgetts av Banque Bruxelles Lambert till ombudet med fullmakt avseende det löpande kontot. Sökanden fick en kopia av detta från bankkontoret och ingav denna till förstainstansrätten. Det saknar också relevans att sökanden var tvungen att lämna in sina räkenskaper utan hjälp av sin kassör.
- 159 Den schablonberäkning av utgifterna som sökanden har förordat kan inte godtas. Det följer av fast rättspraxis att betalning av skulder som omfattas av ersättningen för sekretariat skall bevisas med hjälp av handlingar som innehåller uppgifter om alla omständigheter som är nödvändiga för en kontroll i efterhand (de exakta beloppen, utbetalningsdatum, information om gäldenär och borgenär, rättslig grund för betalningen, etcetera). En schablonberäkning, som för övrigt inte föreskrivs i någon bestämmelse, ger inte någon möjlighet till detta.

- 160 Beträffande återbetalningen av det belopp på 200 304 euro som beslagtogs i Frankrike, och närmare bestämt sökandens argument att parlamentet borde ha beaktat att en del av bevishandlingarna inte kunde inges före denna återbetalning, kan detta argument inte vinna framgång.
- 161 Sökanden har i själva verket försökt att bevisa att han är betalningsskyldig för vissa belopp i förhållande till personer som avlönas med de medel som härrör från ersättningen för sekretariat och har gjort gällande att parlamentet av den anledningen borde ha ansett att dessa belopp var redovisade. Han har i detta avseende hänvisat till obetalda löner (67 340 euro) och sociala avgifter (26 054 euro) och betonat att dessa skulder skulle infrias när det beslagtagna beloppet hade återbetalats.
- 162 Den omständigheten att sökanden är skyldig vissa belopp till personer för vilka ersättningen för sekretariat är avsedd kan emellertid inte befria honom från skyldigheten att inkomma med handlingar som bevisar att han har fullgjort sina skyldigheter. I motsatt fall skulle en ledamot kunna ta emot en ersättning utan att betala ut de belopp som är avsedda för personer som har tillhandahållit tjänster och därefter frånta parlamentet all kontroll genom att uppvisa vilket bevis som helst för sin skuld till dessa.
- 163 Av detta följer, som redan har påpekats, att parlamentet skall kontrollera förekomsten av handlingar som visar att medlen har använts i enlighet med FID-bestämmelserna. Dessutom kan parlamentet inte vara skyldigt att befria sökanden från skyldigheten att inkomma med bevishandlingar på grund av ett beslag som det inte ansvarar för. Det är i själva verket ledamoten som efter att han har erhållit en ersättning ansvarar för de risker som sammanhänger med hanteringen av denna. Parlamentet har för övrigt angett att det fortfarande kan beakta bevishandlingar

avseende de skulder som sökanden har hänvisat till. Följaktligen har parlamentet beaktat det beslag som ägt rum i Frankrike och gett >sökanden möjlighet att redovisa de belopp som utgetts till honom som ersättning i dennes egenskap av parlamentsledamot.

- 164 Vad gäller parlamentets vägran att beakta belopp avseende de fasta personalkostnaderna (27 600 euro) trots att dessa belopp enligt sökanden skulle kunna bevisas med andra medel, är det tillräckligt att påpeka att denne inte anger vilka medel han avser. Beträffande kostnaderna för mobiltelefoner skall det påpekas att den extrapolering som föreslås inte kan godtas som redovisning av utgifter inom ramen för FID-bestämmelserna på grund av de skäl som anges ovan, i punkt 159.
- 165 Vad gäller beslutet av arbetsdomstolen i San Sebastian, som har åberopats av sökanden som bevis för hans skuld (uppgående till 50 865,43 euro) till sina assistenter, skall det betonats att det inte är fråga om en rättsakt från en domstol utan om ett administrativt beslut fattat av medlaren vid den baskiska regeringens justitieministerium och grundat på en överenskommelse mellan sökanden och dennes assistenter. I vart fall är denna handling inte ett godtagbart bevis, eftersom den inte visar att sökandens skuld i förhållande till assistenterna har reglerats (se ovan punkterna 162 och 163). Det kan, som en egentligen överflödig kommentar, tilläggas att en överenskommelse inom ramen för en medling, som den som ligger till grund för det ovan nämnda beslutet, i själva verket inte utgör något säkert bevis för att det föreligger en fordran. Det är således med rätta som parlamentet har begärt handlingar som bevisar utbetalning av dessa obetalda löner till assistenterna för att kunna minska skulden.
- 166 Sökanden har påstått att ett belopp på 63 308,64 euro skulle ha ansetts redovisade som kostnader för boende. Dessa kostnader skulle ha betalats av EH/B som enligt ett avtal som slutits med sökanden skulle dra av ett schablonbelopp på 600 euro från varje assistents lön. Detta belopp har sökanden angivit att han är skyldig EH/B (se ovan punkterna 45 och 150).

- 167 Det är, av redan angivna skäl, i detta avseende tillräckligt att påpeka att en skuld som inte har betalats inte kan beaktas som en redovisad utgift. Det är således med rätta som parlamentet har vägrat att beakta denna omständighet.
- 168 Av vad som angetts ovan följer att generalsekreterarens vägran att beakta de handlingar som ingivits av sökanden och som har nämnts ovan inte grundas på en oriktig bedömning. Av detta följer att talan inte kan vinna bifall på den åttonde grunden.
- 169 Eftersom talan inte kan vinna bifall på någon av den första grundens tre sista delar, eller på någon av de därefter följande grunderna (från den andra till den åttonde), skall det ifrågasatta beslutet ogiltigförklaras endast i den del det anges att det belopp som sökanden är skyldig skall drivas in genom avräkning.

Rättegångskostnader

- 170 Enligt artikel 87.3 i rättegångsreglerna kan förstainstansrätten besluta att kostnaden skall delas eller att vardera parten skall bära sin kostnad om parterna ömsom tappar målet på en eller flera punkter. I det förevarande målet skall vardera parten bära sin kostnad, eftersom det ifrågasatta beslutet delvis ogiltigförklaras och eftersom sökanden har tappat målet på huvuddelen av sina grunder.
- 171 Enligt artikel 87.4 första stycket i rättegångsreglerna skall medlemsstater som har intervenerat i ett mål bära sina egna rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

- 1) **Europaparlamentets generalsekreterares beslut av den 24 februari 2004 om återkrav av kostnadsersättningar och andra ersättningar som betalats ut till sökanden i dennes egenskap av parlamentsledamot ogiltigförklaras i den del det i beslutet föreskrivs att det belopp som sökanden är skyldig skall drivas in genom avräkning.**
- 2) **Talan ogillas i övrigt.**
- 3) **Sökanden, parlamentet och Konungariket Spanien skall bära sina egna rättegångskostnader.**

Pirrung

Meij

Forwood

Pelikánová

Papasavvas

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 22 december 2005.

E. Coulon

J. Pirrung

Justitiesekreterare

Ordförande